

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
188

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Α.Ν. 517. Περί άπελευθερώσεως επαγγέλματος φαρμακοποιού και συμπληρώσεως διατάξεων τινών τής Φαρμακευτικής Νομοθεσίας. 1

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Περί κύρωσεως του έν Σχοπίοις ύπογραφέντος τήν 14ην Ιουνίου 1968 Πρωτοκόλλου τής ενάτης τακτικής συνόδου τής Μονίμου Μικτής Μεθοριακής Έλληνο-Γιουγκοσλαβικής Έπιτροπής. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 517

Περί άπελευθερώσεως επαγγέλματος φαρμακοποιού και συμπληρώσεως διατάξεων τινών τής Φαρμακευτικής Νομοθεσίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Άδεια ιδρύσεως φαρμακείου.

1. Η άδεια ιδρύσεως φαρμακείου χορηγείται διά μέν τήν περιφέρειαν τής τώως Διοικήσεως Πρωτευούσης δι' άποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας, διά τούς λοιπούς δέ Δήμους ή Κοινότητας τής Χώρας, δι' άποφάσεως του οικείου Νομάρχου. Περίληψις τής ούτω χορηγηθείσης άδειας δημοσιεύεται εις τό Β' τεύχος τής Έφημερίδος τής Κυβερνήσεως.

2. Διά τήν άπόκτησιν τής άδειας ιδρύσεως φαρμακείου απαιτείται όπως ο αιτών κέκτηται τά εξής προσόντα:

- Τήν Έλληνικήν ιδιγένειαν.
- Πτυχίον Φαρμακευτικής Σχολής και άδειαν άσκήσεως τής Φαρμακευτικής έν Έλλάδι.
- Νά έχη εκπληρώσει τας στρατιωτικές του ύποχρεώσεις ή νά έχη νομίμως άπαλλαγή τούτων.
- Νά μή έχη καταδικασθή εις οίανδήποτε ποινήν επί κλοπής, ύπεξαίρεσει, άπάτη, έκβιάσει, πλαστογραφία, έγκλήματι

κατά τών ήθών, συκοφαντική δυσφημήσει διά πράξεις άναγομένης εις τήν άσκησιν του φαρμακευτικού επαγγέλματος, κλέδηλεία, παραχαράξει, παραβάσει τών διατάξεων περι ναρκωτικών, ή νά μή έχη καθ' ύποτροπήν καταδικασθή επί πλημμελήματι, συνεπαγομένη στήρησιν τών πολιτικών του δικαιωμάτων, ή νά μή έχη παραπεμφθή διά τελεσιδικίου δουλεύματος επί τινι τών άνωτέρω άδικημάτων.

ε) Νά έμφορηται υπό ύγιών κοινωνικών άντιλήψεων.

3. Δέν χορηγείται άδεια ιδρύσεως φαρμακείου εις φαρμακοποιούς:

α) Λαμβάνοντας σύνταξιν εκ του Δημοσίου, εκ του ΤΣΑΥ ή εκ οίουδήποτε έτέρου φορέως κοινωνικής άσφαλίσεως.

β) Λαβόντας κατά τήν τελευταίαν δεκαετίαν άδειαν ιδρύσεως φαρμακείου και μεταβιβάσαντας ταύτην ή παραιτηθέντας αύτης.

γ) Τιμωρηθέντας διά παραβάσεις τής φαρμακευτικής νομοθεσίας διά τής ποινής τής όριστικής άνακλήσεως τής άδειας ιδρύσεως του φαρμακείου ή τής φαρμακοποδήμης.

Άρθρον 2.

Άπελευθέρωσις επαγγέλματος φαρμακοποιού.

1. Έπιφυλασσομένης τής έφαρμογής τών διατάξεων του άρθρου 1 του παρόντος, ουδεις έτερος περιορισμός τίθεται διά τήν χορήγησιν άδειας ιδρύσεως φαρμακείου έν τή περιφέρεια οίουδήποτε Δήμου ή Κοινότητος.

2. Όμογενείς φαρμακοποιοί δύναται νά λάβουν άδειαν ιδρύσεως φαρμακείου έν Έλλάδι κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου, μή ισχυουσών διά τό μέλλον τών διατάξεων τών Ν. Δ) των 4377)64, 4378)64 και 4581)66, ως πρός τήν χορήγησιν άδειας ιδρύσεως φαρμακείου.

Άρθρον 3.

Όργάνωσις Φαρμακείων.

1. Διά Β. Δ)τος έκδιδομένου προτάει του Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας δύναται νά καθορίζωνται τά τής έν γενεί όργανώσεως και συγκροτήσεως τών φαρμακείων. Ιδια δέ τά περι του χώρου τον όποιον κατ' έλάχιστον πρέπει νά καταλαμβάνη έκαστον φαρμακείον, τών έπιστημονικών και τεχνικών όργάνων διά τών όποιων πρέπει νά είναι έξωπλισμένον, τών πωλουμένων ειδών κλπ.

2. Η έν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου ρύθμισις δύναται νά γίνεται αναλόγως του πληθυσμού του Δήμου ή τής Κοινότητος, εις τον όποιον ή τήν όποιαν λειτουργεί τό φαρμακείον.

3. Μέχρι τής έκδόσεως τών διαταγμάτων τούτων διατηρούνται έν ισχύί αι κείμεναι σχετικαί διατάξεις.

*Άρθρον 4.

Διευκολύνσεις φαρμακοποιών Έπαρχιων.

1. Οί μετά την δημοσίευσιν του παρόντος ιδρύοντες φαρμακείον εις περιφέρειαν Κοινότητας ή Δήμου μη άποτελούντος πρωτεύουσαν Νομού ως και Δήμου ή Κοινότητας μη κειμένου εις τον νομόν Ἀττικής ή εις τους τέως Δήμους Θεσσαλονίκης και Πειραιώς δικαιούνται:

α) Κατ' άπόλυτον προτεραιότητα παρά του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων ή του Ταχυδρομικού Ταμειουτηρίου στεγαστικού δανείου μέχρι του εκάστοτε χορηγουμένου ποσού εις τους επί βαθμῶ 2^ω ή αντίστοιχῶ δημοσίους υπαλλήλους και υπό τους αὐτούς εκάστοτε όρους, πρὸς άπόκτησιν ιδιοκτητου στέγης μετά ή άνευ καταστήματος, εις τον τόπον ιδρύσεως του φαρμακείου των. Αί υποβαλλόμεναι αίτήσεις τῶν δικαιούχων τῆς κατηγορίας ταύτης κατανέμονται ανά εξαμήνον κατ' ισομοιρίαν μεταξύ τῶν δύο ως άνω φορέων δανειοδοτήσεως.

β) Δανείου πρώτης έγκαταστάσεως εκ του ΤΣΑΥ εκ πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) δραχμ. επί έπιτοκίῳ 4^οο, έξωπλητέου τοκοχρεωλυτικῶς εις 60 ίσας μηνιαίας δόσεις.

2. Ἡ υπό του ΤΣΑΥ παρεχομένη ήμισεία σύνταξις απονέμεται έφεξῆς μόνον εις τους φαρμακοποιους τους διατηρουντας ιδιόκτητον φαρμακείον έν λειτουργίᾳ εις περιφέρειας περιών ή προηγουμένη παραγρ. 1 και έφ' όσον διαρκή ή λειτουργία αὐτή.

3. Ἐάν ό λαβὼν δάνειον κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου φαρμακοποιός έγκαταλείψη τον Δήμον ή την Κοινότητα εις την όποιαν έγκατεστάθη και ένεκα τῆς όποιας έγκαταστάσεως έτυχε δανείου και κλείσει τό φαρμακείον ποδ τῆς παρόδου πενταετίας από τῆς δανειοδοτήσεως αί όσειλόμενα: δόσεις του δανείου καθίστανται άπαιτηται και ληξιπρόθεσμοι. δύναται δέ τό δάνειον να εισπραχθῆ ως δημόσιον έσοδον έντολή του ΤΣΑΥ.

*Άρθρον 5.

Μεταβίβασις φαρμακείων.

1. Ἀπαγορεύεται και είναι άκυρος ή μεταβίβασις τῆς άδείας ιδρύσεως φαρμακείου.

2. Ἡ έν γησειά διατελοῦσα σύζυγος, τὰ άνήλικα άρρενα και τὰ άγαγια θήλαα τέκνα του αποθανόντος φαρμακοποιου έπιστήμονος ή μη, έχοντος έν νομίμῳ λειτουργία φαρμακείον, καλούμενα κατά την νόμιμον αὐτῶν τάξιν εις την κληρονομίαν αὐτου, δύνανται να διατηρήσουν τουτο έν λειτουργία επί πενταετίαν από του θανάτου του αποβιώσαντος.

Παρελθούσης τῆς πενταετίας απόλλωσιν οὔτοι όριστικῶς πᾶν δικαίωμα, κλείεται δέ τό φαρμακείον ληγοῦσης αὐτοδικαίως τῆς ισχύος τῆς άδείας.

3. Δικαίωμα κληρονομίαν αναγνωριζόμενον υπό προϊσχουσάντων νόμων όπως διατηρήσουν έν λειτουργία κληρονομικόν φαρμακείον επί γόνου μακρότερον του έν τῆ προηγουμένη παραγράφῳ όριζόμενου έξακολουθεῖ να ισχύη έφ' όσον ή κληρονομία επήγηθη ποδ τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος και δέν έχει λῆξει ό χρόνος δι' όν ποεβλέπετο ή διατήρησις του φαρμακείου έν λειτουργία έπ' όνόματι τῶν κληρονομίων.

4. Αί διατάξεις περι ύπογρευτικοῦ διορισμοῦ υπευθύνου φαρμακοποιου δια τὰς περιπτώσεις τῆς παρ. 2 έξακολουθοῦν να ισχύουν.

5. Ἐν περιπτώσει άογίας κληρονομικου φαρμακείου ή κληρονομικῆς φαρμακαποθήκης πλέον τῶν 6 μηνῶν άνευ άδείας τῆς άουοδίας άρχῆς επιβάλλεται δι' άποφάσεως του Ὑπουργου Κοινωνικῆς Προνοίας, δια την περιόοεισιν τῆς τέως διοικήσεως Πρωτεύουσῆς, ή του οικείου Νομαόγου δια τὰς λοιπάς περιφερείας, ή ποινή τῆς όριστικῆς άνακλήσεως τῆς άδείας ιδρύσεως αὐτῶν.

*Άρθρον 6.

Φαρμακαποθήκαι.

1. Αί διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται αναλόγως και επί τῆς χορηγήσεως άδειῶν ιδρύσεως φαρμακαποθηκῶν.

2. Αί διατάξεις του άρθρου 5 του παρόντος ισχύουν αναλόγως και επί φαρμακαποθηκῶν.

*Άρθρον 7.

Διευθунται Φαρμακείων κλπ.

Οί αναλαμβάνοντες την υπεύθυνον διεύθυνσιν φαρμακείου, φαρμακαποθήκης, πρατηρίου, έργοστασιου ή έργαστηρίου φαρμακευτικῶν προϊόντων ως και υποαντιπροσωπείας φαρμακευτικῶν οίκων έξωτερικου φαρμακοποιου, δέον όπως πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τῶν παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 1 του παρόντος.

*Άρθρον 8.

Πρατήρια και υποαντιπροσωπείαι φαρμάκων.

1. Βιομηχανοι και παρασκευασται έν γενει φαρμακευτικῶν προϊόντων ιδρύοντες πρατήρια διαθέσεως τῶν προϊόντων των υποχρεοῦνται όπως αναθέτουν την διεύθυνσιν αὐτῶν εις έπιστήμονα φαρμακοποιον ή χημικόν. Την αὐτήν υποχρέωσιν έχου και οι αντιπρόσωποι φαρμακευτικῶν οίκων του έξωτερικου δια τὰς ύπ' αὐτῶν ιδρυόμενας υποαντιπροσωπείας.

2. Ἡ ιδιότης του φαρμακοποιου ή χημικου διευθυντου πρατηρίου ή υποαντιπροσωπου είναι άσυμβίβαστος πρὸς πᾶσαν δημοσίαν, δημοτικῆν, κοινοτικῆν ή άμειβομένην ιδιωτικῆν θέσιν, εφαρμόζόμεναν επ' αὐτῶν τῶν διατάξεων του άρθρου 33 του νόμου 5607)1932.

3. Την πρόσληψιν διευθυντῶν πρατηρίων και υποαντιπροσωπειῶν έχρῆνται κατά τὰ έν άρθρῳ 1 παράγραφον 1 του παρόντος όριζόμενα, ό Ὑπουργός ή ό Νομάρχης.

4. Οί παραβάται του παρόντος άρθρου τιμωροῦνται δι' άποφάσεως του Ὑπουργου Κοινωνικῆς Προνοίας δια ποινῆς προστίμου μέχρις είκοσιν χιλιάδων (20.000) δραχμῶν θναμένη να φθάση μέχρι του πενταπλασιου έν περιπτώσει ύποτροπῆς, τῶν παρανόμως λειτουργούντων πρατηρίων και υποαντιπροσωπειῶν κλειομένων δι' άποφάσεως του αὐτου Ὑπουργου ή του οικείου Νομάρχου κατά περιπτώσιν.

*Άρθρον 9.

Μεταβατικαί διατάξεις.

Καταργοῦνται από τῆς ισχύος του παρόντος:

α) Ἀπασαι αί ισχύουσαι διατάξεις περι χορηγήσεως άδειῶν ιδρύσεως φαρμακείων και φαρμακαποθηκῶν βάσει του πληθυσμου του Δήμου ή τῆς Κοινότητας ή τῆς Πόλεως.

β) Τὰ άρθρα 1 και 6, ή παράγραφος 5 του άρθρου 18 ως και ή παράγραφος 1 του άρθρου 19 του ν. 5607)1932.

γ) Τὸ άρθρον 2, ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως και τὸ άρθρον 8 του Α.Ν. 751)1937, «περι μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας».

δ) Τὸ άρθρον 3, ως έτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως ως και ή παρ. 1 του άρθρου 5 του Ν.Δ. 363) 1941 «περι συμπληρώσεως διατάξεων τῆς Φαρμακευτικῆς Νομοθεσίας».

ε) Τὸ άρθρον 9 του Ν.Δ. 171)1946 «περι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων (περι Φαρμακευτικῶν Συλλόγων και Φαρμακείων)».

στ) Τὸ άρθρον 1 παρ. 1 και 2, ως και τὸ άρθρον 11 του Α.Ν. 972)1946 «περι συμπληρώσεως και τροποποιήσεως ενίων διατάξεων» περι ιδρύσεως και επιθεωρήσεως φαρμακείων.

ζ) Ἡ παρ. 2 του άρθρου 6 του Α. Ν. 381)1946 «περι λήψεως ευεργετικῶν μέτρων υπέρ τῶν εκ του πολέμου παδόντων φαρμακοποιῶν».

η) Ὁ Ν. 2451)1953 «περι λήψεως ευεργετικῶν μέτρων υπέρ τῶν εφέδρων φαρμακοποιῶν και συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περι φαρμακείων και φαρμακαποθηκῶν νομοθεσίας».

θ) Αί παραγρ. 7 και 8 του άρθρου 9 ως και ή παραγρ. 7 του άρθρου 10 του Ν. Διατάγματος 4111)1960 «περι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως τῶν περι Ὑγειονομικῶν Συλλόγων, Ἱατρικῶν, Παραϊατρικῶν Ἐπαγγελματῶν, Ἀσφαλίσεως Ὑγειονομικῶν, Φαρμάκων και τῶν περι ἱατρικῆς έν γενει Ἀντιλήψεως και Δημοσίας Ὑγείας διατάξεων».

ι) Τὸ άρθρον 1 του Ν. Δ. 3626)1956 «περι άντικαταστάσεως του άρθρου 13 του Ν. Δ)τος 171)1946 περι τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων περι Φαρμακευτικῶν Συλλόγων και Φαρμακείων».

ια) Το άρθρον 35 του Ν. Δ. 3895)1958 (περί τροποποιήσεως των περι 'Ιατρικών Συλλόγων και τινων άλλων διατάξεων).

ιβ) 'Η παρ. 2 του άρθρου 25 του Ν. 3796)1957 (περί διαβαθμίσεως και εντάξεων προσωπικού κατέχοντος προσωρινάς θέσεις του άρθρου 5 του από 13.4.1954 Β. Δ. περί εφαρμογής του άρθρου 1 του Ν. Δ. 2500)1953 επί του προσωπικού των 'Υπηρεσιών του 'Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας κλπ.).

ιγ) Πάσα γενική ή ειδική διάταξις αντικειμένη εις τὰς διατάξεις του παρόντος νόμου ή άλλως ρυθμίζουσα θέματα διεπόμενα υπ' αὐτοῦ.

*Άρθρον 10.

Κωδικοποιήσις νομοθεσίας περί φαρμακείων.

Διὰ Β. Διατάγματος, εκδιδόμενου τῆ προτάσει του 'Υπουργού Κοινωνικής Προνοίας, δύναται νὰ κωδικοποιηθῆ εἰς ἐνιαῖον κείμενον ή ισχύουσα φαρμακευτική νομοθεσία (περί φαρμάκων, φαρμακαποθηκῶν, φαρμακεμπορίου, πρατηρίων φαρμάκων, ἀδείας ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος φαρμακοποιῶν) ἐπιτροπομένης τῆς ἀλλαγῆς σειρᾶς τῶν άρθρων, τῆς θέσεως ὑποτίτλου ἐπὶ ἕκαστον ἄρθρον, τῆς διαιρέσεως τῆς ὕλης εἰς τμήματα καὶ κεφάλαια ὑπὸ εἰδικούς τίτλους καὶ τῆς πραγματοποιήσεως φραστικῆς βελτιώσεως, ὄχι μεταβολῆς τῆς ἐννοίας τοῦ κειμένου.

'Εν Ἀθήναις τῆ 26 Αὐγούστου 1968

'Εν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩ-ΓΙΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΙΩΑΝ. ΡΟΛΙΝΟΣ—ΟΡΛΑΝΔΟΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΒΟΒΟΛΙΝΗΣ, ΝΙΚ. ΣΙΩΡΗΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ, Γ. ΤΣΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

'Εθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

'Εν Ἀθήναις τῆ 28 Αὐγούστου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΑ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

(2)

Περί κυρώσεως τοῦ ἐν Σκοπίοις ὑπογραφίντος τὴν 14ην Ἰουνίου 1968 Πρωτοκόλλου τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

'Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 4 τῆς ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1958 ὑπογραφείσης Συμφωνίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὁμοσπόνδου Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυίας, περὶ προστασίας, συντηρήσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν ὁροσῆμων (χερσαίων καὶ πλωτῶν) ἐπὶ τῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς μεθορίου καὶ περὶ προλήψεως, παρεμποδίσεως, τρόπου ἐξετάσεως καὶ ἐπιλύσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων, ἀποφασίζομεν:

Κυροῦμεν ὡς ἔχει καὶ ἐν τῷ συνόλω του τὸ ἐν Σκοπίοις ὑπογραφέν τὴν 14ην Ἰουνίου 1968 Πρωτόκολλον τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς, τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ὡς ἄνω Συμφωνίας διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἀπάντων τῶν

ζητημάτων τῶν ἐχόντων σχέσιν μὲ τὴν προστασίαν, συντήρησιν, καὶ ἀνανεώσιν τῶν ὁροσῆμων τὴν πρόληψιν, παρεμποδίσιν, ἐξέτασιν καὶ διευθέτησιν τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων. Ἐπετα: ἐν πρωτοτύπῳ κείμενον πρωτοκόλλου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

'Εν Ἀθήναις τῆ 5 Ἰουλίου 1968

Οἱ Ὑπουργοὶ

'Εξωτερικῶν
Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

'Εθνικῆς Ἀμύνης
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Τῆς ἐνάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 10 μέχρι 14 Ἰουνίου 1968 ἔλαβε χώραν ἐν Σκοπίοις, ἡ ἐνάτη τακτικὴ σύνοδος τῆς Μονίμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς συσταθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τῆς ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου 1958 Συμφωνίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ὁμοσπόνδου Λαϊκῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυίας, περὶ προστασίας, συντηρήσεως καὶ ἀνανεώσεως τῶν ὁροσῆμων (χερσαίων καὶ πλωτῶν) ἐπὶ τῆς Ἑλληνο-Γιουγκοσλαυικῆς μεθορίου καὶ περὶ προλήψεως, παρεμποδίσεως, τρόπου ἐξετάσεως καὶ ἐπιλύσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων.

Εἰς τὴν σύνοδον ταύτην συμμετέσχον:

'Απὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς:

1. Ταξίαρχος Παναγόπουλος Σωτήριος, ὡς Πρόεδρος τῆς ἀντιπροσωπείας.
2. Συνταγματάρχης Τοπούζης Νικόλαος, ἀναπληρωτῆς Προέδρου καὶ μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
3. Ἀντισυνταγματάρχης Ματαλιωτάκης Γεώργιος, ὡς μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
4. Ἀντισυνταγματάρχης Καλαντζῆς Νικόλαος, ὡς μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
5. Ἀντισυνταγματάρχης Παπαφιλίππου Κων)νος, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
6. Ἀντισυνταγματάρχης Κούρτης Χρῆστος, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
7. Ἀντισυνταγματάρχης Ἰατρέλης Κων)νος, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
8. Ταγματάρχης Τσουκλίδης Γεώργιος, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
9. Ταγματάρχης Τιμοθεᾶτος Τιμόθεος, ὡς διερμηνεὺς τῆς ἀντιπροσωπείας.

'Απὸ Γιουγκοσλαυικῆς πλευρᾶς.

1. Ἰβανόσκι Τσέτκο, Πρόεδρος τῆς ἀντιπροσωπείας.
2. Στοιγιάκοβιτς Στέβο, ἀναπληρωτῆς Προέδρου καὶ μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
3. Πέτκοβιτς Σλάβκο, μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
4. Τόντοριτς Ντραγούτιν, μέλος τῆς ἀντιπροσωπείας.
5. Μπίγιελατς Μιλίνκο, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
6. Τσαντίκοφσκι Μπάνε, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
7. Τάνοβιτς Ἄντεμ Μηχανικός ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς ἀντιπροσωπείας.
8. Παζόνοφσκι Μπόσκο ὡς διερμηνεὺς τῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ καθώρισε τὴν κάτωθι Ἡμερησίαν Διάταξιν:

1. Ἀμοιβαία ἐνημέρωσις τῶν ἀντιπροσωπειῶν ἐπὶ τῆς εφαρμογῆς τῆς συμβάσεως καὶ τῶν ληφθεισῶν ἀποφάσεων κατὰ τὴν ὀγδόην τακτικὴν σύνοδον ὡς καὶ ἰσχύς τῶν πρωτοκόλλων τῆς Μονίμου Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.
2. Ἐξέτασις τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων ἅτινα συνέβησαν κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Μαΐου 1967 μέχρι 1ης Μαΐου 1968.
3. Ἐξέτασις καὶ ἐκτίμησις τῆς ἐργασίας τῶν Μικτῶν Μεθοριακῶν Ἐπιτροπῶν Τομέων, διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὸ θέμα 2 τῆς ἡμερησίας διατάξεως.

4. Καθορισμός τῆς ἡμερομηνίας καὶ τοῦ τόπου συγκλήσεως τῆς δεκάτης τακτικῆς συνόδου τῆς Μόνιμου Μικτῆς Μεθοριακῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἔλαβε τὰς κάτωθι ἀποφάσεις:

1. Ἐπὶ τοῦ Πρώτου Θέματος τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως:

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεβεβαίωσεν ὅτι ἀμφότεραι αἱ πλευραὶ ἔλαβον μέτρα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς συμφωνίας καὶ τῶν ληφθεῖσων ἀποφάσεων κατὰ τὴν ὁρθὴν σύνοδον τῆς Μόνιμου Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

Παρὰ ταῦτα διεπιστώθη σημαντικὴ αὐξήσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐπεισοδίων κατὰ τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Μαΐου 1967 μέχρι 1ης Μαΐου 1968. Ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ χρόνου ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν ὑπὸ τῆς Μόνιμου Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὑπογραφομένων πρωτοκόλλων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας προέβη εἰς τὴν δήλωσιν, ὅτι καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα ὡς χρόνος ἐνάρξεως ἰσχύος τῶν πρωτοκόλλων καθορίζεται ἡ ἡμερομηνία κυρώσεως τούτων ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως (Υπουργοὶ Ἑθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἐξωτερικῶν).

Ἡ Γιουγκοσλαβικὴ ἀντιπροσωπεία ἔλαβε γνῶσιν τῆς Ἑλληνικῆς δηλώσεως καὶ ἀπὸ πλευρᾶς τῆς ἐδήλωσεν, ὅτι ἐμμένει εἰς τὴν προγενεστέραν θέσιν τῆς, ἡ ὁποία ἐξετέθη λεπτομερῶς εἰς τὴν ἐξέδοχον καὶ ἐπεβεβαιώθη εἰς τὴν ὁρθὴν τακτικὴν σύνοδον τῆς Μόνιμου Μικτῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Ἐπὶ τοῦ Δευτέρου Θέματος τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως:

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἐπεβεβαίωσεν ὅτι αἱ Μικταὶ Ἐπιτροπαὶ Τομέων ἐπέλυσαν τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων καὶ ὅτι αὐτὰ δὲν εἶχον βαρείας συνεπειάς.

Παρὰ ταῦτα ὠρισμένα ἐκ τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων, ὅπως εἶναι αἱ παραβιάσεις ἐναερίου χώρου καὶ οἱ πυροβολισμοὶ ἀνωθεν τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς, δυνατὸν νὰ εἶχον καὶ βαρείας συνεπειάς λόγω καὶ μόνον τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἐπεισοδίων τούτων.

Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν ἐκτεθέντων, ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἐπισημαίνει τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν καὶ ἰδίᾳ ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς, ληφθῶσι πλέον ἀποτελεσματικὰ μέτρα ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς προλήψεως καὶ τῆς πρερμποδίσεως τῶν μεθοριακῶν ἐπεισοδίων.

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ὡς ἐπιλυθέντα

ἅπαντα τὰ ἐπεισόδια ἅτινα δὲν εἶχον ἐπιλυθῆ ὑπὸ τῶν Μεθοριακῶν Ἐπιτροπῶν Τομέων.

3. Ἐπὶ τοῦ Τρίτου Θέματος τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως:

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ ἔργον τῶν Μεθοριακῶν Ἐπιτροπῶν Τομέων, ὡς σύνολον, ἦτο ἐπιτυχὲς ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖ ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ληφθῶσιν ἀποτελεσματικώτερον μέτρα διὰ τὴν βελτίωσιν τοῦ ἔργου τῶν.

Ἐιδικῶς εἶναι ἀναγκαῖον ὅπως τὰ ἐπεισόδια ἐξετάζωνται ἐγκαιρῶς καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐξακριβῶνται ταῦτα ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ πρωτόκολλα, τῶν Μικτῶν Ἐπιτροπῶν Τομέων περιλαμβανόντων σαφῆ καὶ καθωρισμένα συμπεράσματα.

Πλέον τούτου εἶναι ἐπιθυμητὸν ὅπως ἐν τῷ πλαίσίῳ τῶν τακτικῶν συναντήσεών των οἱ Πρόεδροι τῶν Μικτῶν Ἐπιτροπῶν Τομέων, ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν κατὰ καιροῦς καὶ ἐφ' ὅσον κρίνουν σκόπιμον, ἀνταλλάσσουσιν σκέψεις περὶ τοῦ καλλιτέρου τρόπου περιορισμοῦ καὶ ἐπιλύσεως τῶν ἐπεισοδίων, συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 11 τῆς συμφωνίας.

4. Ἐπὶ τοῦ Τετάρτου Θέματος τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως:

Ἡ Μόνιμος Μικτὴ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ δεκάτη τακτικὴ σύνοδος λάβῃ χώραν ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὸ τρίτον 10ήμερον Μαΐου 1969.

Τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν τῆς συνόδου θὰ προτείνῃ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Γιουγκοσλαβικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἀμφότεραι αἱ ἀντιπροσωπείαι δηλοῦν ὅτι αἱ συνομιλίαι διεξήχθησαν ἐν πνεύματι ἀμοιβαίας κατανοήσεως.

Τὸ παρὸν πρωτόκολλον θέλει ὑποβάλλῃ ἐκάστη πλευρὰ εἰς τὴν Κυβέρνησίν τῆς. Τὸ παρὸν πρωτόκολλον συνστάγη εἰς δύο πρωτότυπα ἀντίτυπα ἕκαστον, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Σερβοκροατικὴν γλῶσσας καὶ τὰ κείμενα ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν ἔχουν τὴν αὐτὴν ἰσχύον.

Συνετάγη ἐν Σκοπίοις τῇ 14ῃ Ἰουνίου 1968

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας
παρὰ τῆς Μόνιμης Μικτῆς Ἐπιτροπῆς
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Ἀντιπροσωπείας
παρὰ τῆς Μόνιμης Μικτῆς Ἐπιτροπῆς
ТШВЕТКО ИВАНОВСКИ